ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Χ. ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ'-ΕΤΟΣ ΙΖ'-ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ. 7150
ΤΗΛΕΦΩΝΑ & ΤΗΛΕΓΡΑΦΕΙΑ: Ὁδὸς Καρίνδου ἀριθ. 210 Ἀριθμ. Τηλεφώνου 4—94
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ: Ὁδὸς Μαιάνδρου ἀρ. 37

ΤΗΛΕΓΡΑΦΟΣ

Η ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΑ ΠΡΩΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΚΥΡΙΑΚΗ
1
ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1935

Σελήνη 3 ἡμερῶν. Ἀνατολὴ ἡλίου 5.37' Δύσις 6.52
Συμεὼν Στυλίτου, Σύναξις Θεοτόκου

ΑΙ ΠΑΓΙΔΕΣ

"Ὅτι μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς ἐπανόδου τοῦ βασιλέως Γεωργίου, περὶ ἡς οὐδεμία πλέον ὑπάρχει ἀμφιβολία, δὲν δὰ μείνῃ θεμιτὸν καὶ ἀδέμιτον μέσον τὸ ὁποῖον νὰ μὴ τεθῇ ἐν ἐνεργείᾳ ἐκ μέρους τῶν αἰσχίστων κακοποιῶν ἀντιπάλων μας εἰς ἀποκατάστασιν τῆς ἡσυχίας τοῦ τόπου, διαβλέποντες ἐν τῇ ἐπαναφορᾷ τῆς βασιλείας, τὸ τέρμα τῆς καταχθονίου δράσεώς των δὰ κορπελλίζουν μέχρι τῆς τελευταίας στιγμῆς τὴν μυναδικὴν αὐτὴν καὶ σωτήριον λύσιν, εἶνε ἐξ ἴσου αὐτόδηλον.

"Η πεῖρα δεκαετηρίδων ὁλοκλήρων μᾶς ἔδωσεν ἤδη σκληρὰ διδάγματα ὅτι τὸ ἀντίπαλον στρατόπεδον ἀμειλικτότατον ἀτομικιστικόν, ὄχι μόνον δὲν ἠθέλησε οὔτε πρὸς στιγμὴν νὰ συνεργασθῇ μαζί μας εἰς τὰς κρισιμωτέρας ἐθνικὰς στιγμὰς ἀλλ' ἀντιθέτως αὐτὸν ἐπωφελήθη πάντοτε διὰ νὰ ἐπιτύχῃ τὴν ἐξόντωσίν μας ἀδιαφόρησας τελεῖος ἀν μαζί μας ἐπλήττετο καὶ τὴν Ἑλλάδα.

Θὰ εἶνε ἀσυγχώρητος ἀφέλεια ἐκ μέρους μας, ἂν ἔστω καὶ πρὸς στιγμὴν ἐπιστεύαμεν ὅτι εἶνε δυνατὸν νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν παλαιὰν του τακτικὴν προκειμένου ἐπιδιάστασι περὶ τοῦ πολιτειακοῦ εἰς τὴν ἐπίλυσιν τοῦ ὁποίου ὡς προείπομεν διαβλέπει ἀσφαλὲς τὸ τέρμα τῆς ὑπάρξεώς του.

Ἀπελπισμένος ἀπὸ τὸν ἑαυτόν του καὶ τὰς ἰδίας του δυνάμεις, νὰ ματαιώσῃ τὴν ἀναπόδραστον πλέον παλινόρθωσιν, προσπαθεῖ νὰ τὸ ἐπιτύχῃ ἐνσπείρων ἐπιπτηδεῖας τὴν δεχόνοιαν εἰς τὸ στρατόπεδον τῶν βασιλοφρόνων εὐρίσκων δυστυχῶς πρὸς τοῦτο ἐκουσίους συμμάχους μερικοὺς ἀμφιβόλους ψίλους μας καὶ ἀκουσίους τοιούτους μερικοὺς κούφους καὶ σπεύδοντας πλέον τοῦ δέοντος συναγωνιστάς μας.

Οὕτως ἐξαπλώθη φάρσα τῆς διαφωνίας μεταξὺ τοῦ Βασιλέως καὶ τοῦ Πρωθυπουργοῦ καὶ ἐπ' αὐτῆς ἐκτίσθησαν ἐν πάσῃ ταχύτητι τὰ χάρτινα ὄνειρα περὶ ματαιώσεως τοῦ δημοψηφίσματος ἀλλὰ δὲν ἐπέζησε περισσότερον τοῦ 24ώρου καὶ αἱ ὑβεσιναὶ δηλώσεις τοῦ Πρωθυπουργοῦ τὴν ἐσάρωσαν ἀπὸ τὸν δρόμον τῆς πραγματικότητος ὡς κάρφον ἀχήρου.

Ἀσφαλῶς θὰ ἐπακολουθήσουν καὶ ἄλλαι παρόμοιαι κάθε ἡμέραν καὶ εἰς κόθε βῆμα μας πρόκειται νὰ συναντήσωμεν μέχρι τῆς ἡμέρας τοῦ δημοψηφίσματος καὶ μέχαν νέαν παγίδα, στιμένην μὲ ὅλην τὴν ἐπιγνελματικὴν δεξιοτεχνίαν τῶν κατ' ἐπάγγελμα κακοηθῶν.

Ἀλλὰ θὰ τὰς ὑπερπηδήσωμεν ὅλας τὸ μὲν διότι ἐπιεραιτεθθημεν ἀρκετὰ καὶ ἐγίναμεν προσεκτικώτεροι, τὸ δὲ καὶ σπουδαιότερον διότι θέλομεν ἀνεβδότως νὰ ἡσυχάσωμεν πλέον ὁριστικῶς.

Θὰ εἶναι ὅμως πράγματι ἡ ἐπαναφορὰ τῆς Βασιλείας τὸ τέρμα τοῦ ἐμφυλίου διγασμοῦ ὡς ἡμεῖς νομίζομεν ἢ θὰ εἶναι ἡ ἀπαρχὴ νέων χειροτεράων διαμαχῶν ὡς ἰσχυρίζονται θορυβωδῶς οἱ ἀντίπαλοί μας;

Πιστεύομεν ἀδιστάκτως τὸ πρῶτον καὶ ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ταύτην καὶ οὐχὶ ἐξ εἰδωλολατρείας ὡς ἰσχυρίζοῦν, ὕψιμος διασώτης τῆς Δημοκρατίας, ἐμμένομεν εἰς τὴν ἀνάγκην τῆς παλινορθώσεως.

Ἀλλ' ἡ ἀντίδρασις τοῦ δημοκρατικοῦ κόσμου ἰσχυρίζονται οἱ ἀντίπαλοι δὲν θὰ ἀφήσῃ τὸν παλινοσωσῦτα δρόνον νὰ στερεωθῇ. Ὁ συλλογισμὸς εἶνε τελεῖος ἀδάσιμος διὰ πολλοὺς λόγους οὓς θὰ προσπαθήσωμεν νὰ ἀποδείξωμεν αὔριον.

ΑΛΒΑΝΟΙ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΑΙ ΕΙΣ ΙΩΑΝΝΙΝΑ
ΠΩΣ ΑΦΗΓΟΥΝΤΑΙ ΤΟ ΕΚΡΑΓΕΝ ΚΙΝΗΜΑ
ΑΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑΙ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΤΙΡΑΝΩΝ

ΙΩΑΝΝΙΝΑ. Κατέφυγον προχθὲς εἰς τὸν συνοριακὸν τομέα Κακαβίας καὶ μετεφέρθησαν ἐνταῦθα ὁπὸ συνοδείαν δύο ὑπαξιωματικοῦ τῆς Ἀλβανικῆς χωροφυλακῆς οἱ ὁποῖοι ἀνέφερον ὅτι συμπεριλαμβάνονται εἰς τὸ στρατιωτικὸν τμῆμα τῶν ἐπαναστατῶν τὸ ὁποῖον πρῶτον κατέλυσε τὰς ἀρχὰς τοῦ Φέρι καὶ προέβη εἰς τὸν φόνον τοῦ στρατηγοῦ Τσιλάντι ἐπιθεωρητοῦ τοῦ Ἀλβανικοῦ στρατοῦ καὶ πρώτου ἀπεσπισθέντος τοῦ Ἀχμὲτ Ζώγου.

Οἱ φυγόντες ὀνομάζονται Κατρί Ἐμὶκ καὶ Σάλια καὶ Ἐμὶν Σωντὴν Γεσάν, εἶπον δὲ εἰς σχετικὴν ἐρώτησιν ὅτι ἡ ἀποτυχία τοῦ κινήματος ὅπερ εἶχον ἐγκολπωθῇ αἱ μεγάλαι ἀγροτικαὶ μάζαι καὶ εἶχε διαλαλοῦσεις ἀπανταχοῦ τῆς Ἀλβανίας μὲ συμμετέχοντα μέλη ἀνωτέρους ὑπαλλήλους καὶ ἀξιωματικοὺς, ἀπέτυχε λόγῳ τῆς μὴ ταυτοχρόνου ἐκδηλώσεως εἰς Ἐλβασάν, Δυράχιον, Κορίτσὰν κ. λ. π. ὅπου ὑπῆρχον πυρήνες ἀφ' ἑνὸς καὶ ἀφ' ἑτέρου εἰς τὰ ἔκτατα καὶ ἀουτονομισμένα μέτρα τῆς Κυβερνήσεως τὴν Τιράνων ἡ ὁποία ἀπέστειλε ἐπὶ τοῦ τόπου τὸν συγκρούσεων ἰσχυρὰς δυνάμεις δι' αὐτοκινήτων, κηρύξασα συγχρόνως τὸν στρατιωτικὸν νόμον.

Εἰς ἄλλας ἐρωτήσεις ἀνέφερον ὅτι οἱ κυρίως ἀρχηγοὶ ἀδελφοὶ Βρυώνηδες διέφυγον τὴν σύλληψιν, ἐνῷ ὁ γηραιὸς πατὴρ αὐτῶν μὴ δυνάμενος νὰ καταφύγῃ εἰς τὰ ὄρη ηὐτοκτόνησε.

Ἀνέφερον ἀκόμη ὅτι τὸ πλεῖστον τῶν ἐπαναστατῶν ἠδυνήθη νὰ διαφύγῃ εἰς τὴν Γιουγοκοσλαυΐαν καὶ Ἰταλίαν.

Ἡ προυσπικὴ των ἀντίληψις εἶναι ὅτι ἡ κατάστασις ἐν Ἀλβανίᾳ ἐξακολουθεῖ νὰ εἶναι ἐκρυθμὸς σοβοῦσα σοβαροῦς κινδύνους διὰ τὴν γαλήνην τῆς γειτονικῆς χώρας καὶ τὴν σταθερότητα τῆς Ἀλβανικῆς Κυβερνήσεως παρὰ τοὺς τυφεκισμούς, ἐκτοπίσεις καὶ φυλακίσεις.

Εἰς ἄλλην ἐρώτησιν διατί ἐπροτίμησαν νὰ καταφύγουν ἐν Ἑλλάδι, εἶπον ὅτι ἐπρόκειτο καὶ αὐτοὶ νὰ μεταβοῦν εἰς Γιουγκοσλαυΐαν ἀλλὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας εἶχον ληφθῇ ἔκτακτα μέτρα τόσον ὀπὸ τῆς Ἀλβανικῆς Κυβερνήσεως ὅσον καὶ ὁπὸ τῆς Γιουγκοσλαυικῆς, οἰαδήποτε δὲ ἀπόπειρα θὰ ἀπέβαινε ματαία.

Ἐξιστόρησαν ἀκόμη, πῶς ἐκινοῦντο μόνον τὴν νύκτα τὴν δὲ ἡμέραν ἐκοιμῶντο εἰς τὰ δρῆ.

ΑΝΘΗΡΟΤΑΤΑ ΤΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΤΗΣ ΑΙΘΙΟΠΙΑΣ
Η ΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ ΕΙΣ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΗΣ Κ.Τ.Ε.
ΠΩΣ ΣΧΟΛΙΑΖΕΤΑΙ ΥΠΟ ΤΩΝ ΓΑΛΛΙΚΩΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ. Τηλεγραφοῦν ἐξ Ἀντὶς Ἀμπέπα ὅτι ἡ Τράπεζα τῆς Αἰθιοπίας ἐπανήρχισε νὰ παλῇ ξένον συνάλλαγμα, ἀλλὰ μόνον εἰς ἐμπόρους καὶ ταξιδιώτας καὶ εἰς περιωρισμένην ποσότητα. Τὸ παθητικὸν ἰσοζῴγιον ἐπεξηγεῖ πλήρως τὴν ἔλλειψιν συναλλάγματος, ἐπιταθεῖσαν ἐκ τῆς διαφυγῆς κεφαλαίων ἐξ ἀφορμῆς τῆς ἀπειλῆς τοῦ πολέμου. Ἐπὶ πλέον πολλοί, προβλέποντες τὸν πόλεμον, προμηθεύονται διάφαρα εἴδη ἀναγκαῖα ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ. Ἐν τούτοις οἱ πόροι τῆς χώρας εἶνε ἄπειροι, ἡ κατάστασις τῆς Τραπέζης καλὴ καὶ τὸ ἀντίκρυσμα τῶν ἐν κυκλοφορίᾳ χαρτονομισμάτων εἶνε ὑπερακρετὸν διὰ τὴν σταθερότητά των.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ. Ἐφημερίδες τινὲς ἐξετάζουν ποία θὰ εἶνε ἡ στάσις τῆς Γαλλίας εἰς τὴν Γενεύην ἐπὶ τοῦ Αἰθιοπικοῦ ζητήματος.

Ἡ «Ματὲν» ἀποκρούει κατηγορηματικῶς τὰς κυρώσεις ἂν αὗται πρόκειται νὰ συνεπιφέρουν περιπλοκάς.

«Ἂν —λέγει— εὑρεθῇ τρόπος νὸ ἐναρμονισθῇ τὸ γράμμα τῶν ὁπογρεώσεων τοῦ συμφόνου μὲ τὸ πνεῦμα αὐτοῦ, ὅπερ συνίσταται εἰς τὴν ἀποσόβησιν τῆς γενικεύσεως τοῦ πολέμου καὶ περιορισμὸν τῆς ἐπιδρασέως του, ἂς ἐφαρμοσθοῦν αἱ κυρώσεις. Ἀλλ' ἂν ἡ ἐφαρμογὴ κυρώσεων κινδυνεύει νὰ προκαλέσῃ περιπλοκὰς ἐνὸς εὐρωπαϊκοῦ πολέμου ἂς μὴ ψηφισθοῦν αἱ κυρώσεις».

Τὸ «Φιγκαρὸ» παρατηρεῖ, ὅτι ἡ Γαλλία ἀπὸ τριῶν μηνῶν ἔπραξε τὸ πᾶν, ὅπως ἐπιτευχθῇ ἡ διευθέτησις τῆς διαφορᾶς ἐν πνεύματι δικαιοσύνης καὶ συνέσεως. Ἀλλ' ἡ θέσις τῆς Γαλλίας πρέπει νὰ παραμείνῃ σταθερὰ διότι ἰδοὺ ποῦ ἄγει ἡ γαλλικὴ πολιτικὴ τῆς αὐριον: Λέγεται παντοῦ, ὅτι ἡ Γαλλία ἐν Γενεύῃ ὀφείλει νὰ εἶνε συνδιαλλακτική. Εὐλόγτον τοῦτο. Ὀφείλομεν νὰ πράξωμεν τὸ πᾶν ὅπως προσεγγίσωμεν τὰς ἀντιτιθεμένας ἀπόψεις ἀποφεύγοντες τὸ χειρότερον.

Ἀλλ' ὀφείλομεν νὰ ὁποδείξωμεν ὅτι ὑπάρχει ὅριον τὸ ὁποῖον δὲν δυνάμεθα νὰ ὑπερβῶμεν καὶ τὸ ὁποῖον εὑρίσκεται εἰς τὸ σημεῖον ὅπου ἡ ἐξωτερικὴ πολιτικὴ μας καὶ αἱ ἀρχαὶ ἐπὶ τῶν ὁποίων αὕτη βασίζεται ἀπὸ συμφώνου μετὰ τῆς Ἀγγλίας θὰ ἐτίθεντο ἐν κινδύνῳ.

Ἡ φιλία μας πρὸς τὴν Ἰταλίαν διατηρεῖται ἀμείωτος, ἀλλὰ δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ζητηθῇ ὅπως θυσιασθοῦν μόνιμα γαλλικὰ συμφέροντα. Ἡ Γαλλία πρέπει νὰ προσπαθήσῃ νὰ ὑποδείξῃ λύσιν πρακτικὴν καὶ ἔντιμον, ἱκανοποιοῦσαν τὰς νομίμους ἀξιώσεις τῆς Ἰταλίας, ἀλλὰ καὶ μὴ θίγουσαν τὰς βιοθνεῖς ἀπόψεις. Τίποτε, ἀπολύτως τίποτε δὲν πρέπει νὰ ὑθήσῃ τὴν Γαλλίαν νὰ παρεκκλίνῃ τοῦ γενικοῦ ἄξιωσς, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἀπὸ πεντακοσίων ἐτῶν βασίζει τὴν ἐξωτερικὴν της θέσιν.

Τὸ «Ἔργον» θεωρεῖ βέβαιον ὅτι ἡ Γαλλία προτοῦ ἀκουλοθήσῃ τὴν Ἀγγλίαν εἰς τὰς ἐνεργείας της ἐν Γενεύῃ θὰ ζητήσῃ ἀπὸ τὸ Φόρεὶν "Οφφις τὴν διαβεβαίωσιν ὅτι ἀν παρομοία παραβίασις τοῦ συμφόνου ἠθελε σημειωθῇ ἐν Εὐρώπῃ ἡ Ἀγγλία θὰ ἐξεπλήρου παρομοίας ὑποχρεώσεις.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. Ἀγγέλλεται ἐκ Καμπέρας, ὅτι τὰ τηλεγραφήματα τὰ ἀφορῶντα τὴν στάσιν τῆς Αὐστραλίας ἔναντι τῆς Ἰταλο αἰθιοπικῆς διενέξεως ἐχαρακτηρίσθησαν ὑπὸ τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Λάτσυς ὡς μὴ ἔγκυρα καὶ ὡς δυνάμενα νὰ ἀγάγουν εἰς πλάνας.

—Ἡ Αὐστραλία —εἶπε— δὲν δύναται νὰ καθορίσῃ τὴν στάσιν της ἐπὶ μιᾶς καταστάσεως, ἡ ὁποία δὲν ἐνεφανίσθη ἀκόμη».

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. Ἀγγέλλεται ἐξ Ὀττάβας ὅτι ἡ Κυβέρνησις τοῦ Καναδᾶ ἀποστέλλουσα τὴν ἀντιπροσωπείαν της εἰς τὴν Γενεύην ἐτόνισεν αὐτῇ:

—Ὁ μόνος πόλεμος, ὁ ὁποῖος μᾶς ἐνδιαφέρει, εἶναι ὁ πόλεμος ὑπὲρ τῆς εἰρήνης.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ. Ἀγγέλλεται ἐκ Μπολτσάνο, ὅτι ὁ Βασιλεὺς καὶ ὁ Ντοῦτσε παρεστήσαν χθὲς εἰς γυμνάσια βολῆς πυροβολικοῦ. Ἐνεργήθη ἐπίσης καὶ ἐπίθεσις πεζικοῦ, οἱ δὲ στρατιῶται προήλασυον δίωσιν προπετάσματος καπνοῦ.

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ. Ἀγγέλλεται ἐκ Ρώμης, ὅτι εἰς τοὺς αὐτόθι πολιτικοὺς κύκλους ἐπροξένησε ζοηρὰν ἱκανοποίησιν ἡ ἀπόφασις ἥτις, ὡς λέγεται, ἐλήφθη κατὰ τὴν Διάσκεψιν τῆς Μ. Ἀντάντ εἰς τὸ Μπλέντ περὶ προσεχοῦς συναντήσεως τοῦ Γιουγκοσλάβου πρωθυπουργοῦ κ. Στογιαντινόβιτς μετὰ τοῦ κ. Μουσσολίνι.

Σκοπὸς τῆς συναντήσεως ταύτης —ὡς λέγεται— δὲν εἶνε μόνον ἡ βελτίωσις τῶν Ἰταλογιουγκοσλαυϊκῶν σχέσεων, ἀλλὰ καὶ ἡ ἐνίσχυσις τῆς συνεργασίας τῆς Μ. Ἀντάντ μετὰ τοῦ κ. Μουσσολίνι εἰς τὸ λεκανοπέδιον τοῦ Δουνάβεως. Ἡ ἐπίσκεψις τοῦ Γιοκογοσλάβου πρωθυπουργοῦ εἰς Ρώμην ὀπολογίζεται ὅτι θὰ γίνῃ μετὰ τὴν Διάσκεψιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Κ. Τ. Ε.

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ. Ἀγγέλεται ἐκ Μπλέντ ὅτι ἀρχὰ χθὲς τὴν ἑσπέραν ἐτερματίσθη ἡ Διάσκεψις τῶν ὑπουργῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Μ. Ἀντάντ καὶ ἐξεδόθη ἀνακοινωθὲν, ὅπερ τονίζει ὅτι πλήρης συμφωνία ἀπόψεων καὶ ἀλληλεγγύη ἐξεδηλώθη μεταξὺ τῶν τριῶν Κρατῶν.

Τὸ ἀνακοινωθὲν τονίζει ὅτι τὰ μέλη τῆς Μ. Ἀντάντ θ' ἀφιερώσουν ὅλην τὴν δύναμίν των εἰς τὴν ἀγῶνα τῆς εἰρήνης καὶ θὰ παραμείνουν πιστὰ εἰς τὴν Κ. Τ. Ε. ὁ τιδήποτε καὶ ἂν ἤθελε συμβῇ. Τὸ ἀνακοινωθὲν προσθέτει ὅτι ἡ εἰρήνη τῆς Εὐρώπης δύναται νὰ διατηρηθῇ μόνον ἂν ἐπιτύχουν οἱ προσπάθειαι πρὸς σύναψιν ἀνατολικοῦ καὶ παραδουναβείου συμφώνου.

Τὸ ἀνακοινωθὲν, ἀφοῦ τονίζει ὅτι οἱ τρεῖς ὑπουργοὶ συμφωνοῦν πλήρως πρὸς τὰς προσφάτους προτάσεις αἰτινες ἐγένοντο ὑπὸ τῆς Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας σχετικῶς πρὸς τὸ ἀνατολικὸν σύμφωνον, παρατηρεῖ ὅτι τὸ παραδουνάβειον σύμφωνον ἀποτελεῖ τὴν καλυτέραν βάσιν διὰ τὰς ἐπιλυκρινεῖς καὶ φιλικὰς σχέσεις μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς Μ. Ἀντάντ καὶ τῆς Γερμανίας καὶ Ἰταλίας.

Ἐν τέλει τὸ ἀνακοινωθὲν, ἀφοῦ βεβαιοῖ ὅτι ἡ λύσις τοῦ προβλήματος τῆς ἰσότητος τῶν ἐξοπλισμῶν ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν περαιτέρω ἀσφάλειαν τῆς Μ. Ἀντάντ, τονίζει ἐμφατικῶς, ὅτι ἡ Μ. Ἀντάντ, ἀντιτίθεται εἰς τὴν παλινόρθωσιν τῶν Ἀψβούργων καὶ δὲν εἶναι διατεθειμένη νὰ συνεργασθῇ μὲ οἱον δήποτε Κράτος κυβερνώμενον ὑπὸ τῶν Ἀψβούργων.

ΚΑΤΑΣΧΕΣΕΙΣ ΑΡΧΑΙΟΥ ΕΥΡΗΜΑΤΟΣ

Ἀσυνομικὸν ὄργανον συνέλαβε χθὲς τὸν Δ. Ζακυνθινόν, ὁ ὁποῖος μετέφερε διὰ χειρουμαξῆου ὀβρίαν ἀρχαίαν μὲ ἀπολιθωμένα ὄστρακα ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ.

"Ὁζακυνθινὸς ἰσχυρίσθη ὅτι εἶχε παραδοθῇ εἰς αὐτὸν ἡ ὀβρία ἐκείνη ὑπὸ πλοιάρχου ἰσπανόφρονος εἰνος διὰ νὰ τὴν μεταφέρῃ εἰς οἰκίαν δημοσίου ὑπαλλήλου.

Ὁ τελευταῖος οὗτος κληθεὶς, προέβαλε ὅτι ἡ ὀβρία εἶχε σταλῇ εἰς αὐτὸν ἐκ Ζακύνθου, ὅπου ἀφθονοῦν τοιαῦται μὴ ἔχουσαι οὐδεμίαν ἀρχαιολογικὴν ἀξίαν.

Ἐν τούτοις δὲν τὴν ἀπεδόθη ἡ ὀβρία μέχρις οὗ δεβαιωθῇ ἂν εἶχε ἢ ὄχι ἀξίαν ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Ἐφόρου Ἀρχαιοτήτων.

ΑΥΞΗΣΙΣ ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ

Ἀνεκοινώθη εἰς τὸ Ἐμπορικὸν Ἐπιμελητήριον Πατρῶν τροποποίησις ἀποφάσεως τῶν ὑπουργείων Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ Οἰκονομικῶν, κατ' ἣν ἡ εἰσκομὶσα ποσότης ἐπισώτρων καὶ ἀερσοθλάβων βισμολογικῆς κλάσεως 266 δ 4—5—6 προελεύσεως Ἀγγλίας αὐξάνεται διὰ τὸ τρέχον ἐξάμηνον ἀπὸ 40 εἰς 60 τόννους, ἐξουσιοδοτουμένων τῶν Δ. Ἐπιτροπῶν τῶν Ἐπιμελητηρίων διὰ τὴν καταναμὴν τοῦ ἐπὶ πλέον.

Η ΟΙΚΟΔΟΜΗ ΚΟΛΛΥΡΟΥ

Διεβιβάσθη εἰς τὴν Δημοτικὴν Ἀρχὴν τὸ φύλλον τῆς Κυβερνήσεως (ὑπ' ἀριθμὸν 369 τεύχος Α'), εἰς ὃ δημοσιεύεται τὸ διάταγμα περὶ τῆς στάθμης τῶν κάτωθι τῶν Ὑψηλῶν Ἀλωνίων οἰκοδομῶν.

Δυνάμει τούτου θὰ δοθοῦν διαταγαὶ ὑπὸ τοῦ κ. Νομοιηχανικοῦ ὅπως σταματήσῃ ἡ οἰκοδομὴ Κολλόρου.

Η ΑΠΑΓΟΡΕΥΣΙΣ ΤΗΣ ΒΟΣΚΗΣ

Τὸ πολιτικὸν Γραφεῖον τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, ἀνεκοινώσε εἰς τὸν κ. Πρόεδρον τοῦ Ἐπαγγελματικοῦ Ἐπιμελητηρίου καὶ τὸν κ. Πρόεδρον τοῦ Συλλόγου τῶν Βιομηχάνων, ὅτι ἔκαμε τὰς δεούσας συστάσεις εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας διὰ τὴν λῆψιν ἀναγκαίων σχετικῶς μὲ τὴν ἀπαγόρευσιν τῆς βοσκῆς εἰς τὰ περὶ τοῦ Γλαῦκου.

ΚΑΤΑΠΛΟΥΣ "ΑΡΕΟΣ,, ΕΙΣ ΠΑΤΡΑΣ

Τὴν 7 καὶ 30' πρωϊνὴν χθὲς κατέπλευσε εἰς τὸν λιμένα τῶν Πατρῶν προερχόμενον ἐκ Βενετίας τὸ ἐκπαιδευτικὸν «Ἄρης».

Ὁ «Ἄρης» θὰ παραμείνῃ ἐπὶ πινὰς ἡμέρας εἰς Πάτρας.

ΗΑΥΞΗΣΙΣ ΤΟΥ ΠΛΗΘΥΣΜΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΜΕΤΑ ΕΞΗΝΤΑ ΕΤΗ ΘΑ ΕΧΗ ΔΙΠΛΑΣΙΑΣΘΗ

Τὸ γεγονὸς ὅτι τὸ δημογραφικὸν πρόβλημα τῆς χώρας μας δὲν ἔχει μελετηθῇ ποτὲ ἐπαρκῶς πρόδιδει Ἐπαΐτερον ἐνδιαφέρον εἰς δ,τι ἀφορᾷ τὴν κίνησιν τοῦ πληθυσμοῦ μας. Πολὺ διαφωτιστικὴ εἶναι ἐν προκειμένῳ μία κυκλοφορήσασα ἐσχάτως μελέτη τοῦ ἐμηπιαπάρχου τῆς κινήσεως τοῦ πληθυσμοῦ εἰς τὸ ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Οἰκονομίας κ. Βασσάγου, δημοσιευθεῖσα εἰς τὴν «Οἰκονομικὴν Ἐπετηρίδα τῆς Ἑλλάδος».

Καὶ πρῶτα - πρῶτα τὸ βασικώτερον καὶ πλέον ἐνδιαφέρον στοιχεῖον μέσα εἰς τὰ τόσα ἄλλα τῆς στατιστικῆς αὐτῆς μελέτης, εἶναι ἡ αὔξησις τοῦ πληθυσμοῦ τῆς χώρας μας, ἡ ὁποία προχωρεῖ ἀπὸ τῶν σταθερά, μὲ προβλέψεις μελλόντων σταθερά, μὲ προβλέψεις μελλόντων σταθερά ὅτι θὰ συνεχισθῇ ἀνυποκόπτα. Ἐπὶ ἐνῷ σύμφωνα μὲ τὴν ἀπογραφὴν τοῦ πληθυσμοῦ ποὺ ἔγινε τὸν Μάϊον τοῦ 1928 — ποὺ εἶναι ὡς γνωστὸν καὶ ἡ τελευταία — ὁ πληθυσμὸς τῆς Ἑλλάδος ἦτο 6.204.684 τὴν 31ην Δεκεμβρίου τοῦ 1933 ἀνήρχετο εἰς 6.650.340 κατοίκους.

Εἰς τὸ διάστημα δηλαδὴ μεταξὺ τῶν ἐτῶν ἐκείνων ἐπιτεύχθη κατὰ 425.656 ἄτομα. Εἰδικότερα, ὁ μέσος ὅρος τῆς αὐξήσεως κατ' ἔτος εἶναι 75.000 ἄτομα. Ἐὰν ἡ αὔξησις αὐτὴ συνεχισθῇ κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον, ἠμπορεῖ νὰ γίνῃ ἡ βάσις πρόβλεψις ὅτι μετὰ μίαν δεκαετίαν ὁ πληθυσμὸς τῆς χώρας θὰ φθάσῃ εἰς τὰ 7 ἑκατομμύρια 500 χιλιάδας. Διὰ νὰ πάρῃ δὲ ἀκόμη μακρότερα, μετὰ τὸ 62 ἔτη θὰ εἶναι 13.250.000 περίπου, δηλαδὴ θὰ ἔχῃ διπλασιασθῇ.

Δεδομένου ὅτι ἡ αὔξησις αὕτη τοῦ πληθυσμοῦ δὲν ἐπηρεάζεται οὐσιωδῶς ἀπὸ τὴν μεταναστευτικὴν κίνησιν, ἐξάγεται τὸ συμπέρασμα—ἀποδεικνυόμενον καὶ μὲ στατιστικὰ στοιχεῖα, ὅτι ἡ ἀξιοσημείωτον—ὅτι αὐτὴ ὀφείλεται εἰς τὴν ὑπερχῶν τῶν γεννήσεων ἐπὶ τῶν θανάτων. Τὸ ποσοστὸν τῶν πρώτων εἶναι πολὺ μεγαλύτερον τοῦ ποσοστοῦ τῶν θανάτων.

Ἔκτὸς ἀπὸ τὴν βασικὴν αὐτὴν στατιστικὴν παρατήρησιν ἀξιοσημείωτα ἐπίσης εἶναι καὶ ὁρισμένα στοιχεῖα, ποὺ σχετίζονται μὲ αὐτήν. Καὶ πρῶτα-πρῶτα ἡ πυκνότης τοῦ πληθυσμοῦ, ἡ ὁποία αὐξάνει διαρκῶς. Ἔτσι ἐνῷ εἰς τὰ 1928 οἱ κάθε τετραγωνικὸν χιλιόμετρον ἀνελογοῦσαν κατοικοι 41.66, εἰς τὰ 1933 ἡ ἀναλογία εἶναι 50.92. Τὴν μεγαλυτέραν πυκνότητα παρουσιάζουν τὰ νησιὰ τοῦ Ἰονίου πελάγους, ὅπου τὸ ποσοστὸν εἶναι 116.04 κατὰ τετ. χιλιόμετρον, τὴν δὲ μικροτέραν ἡ Ἤπειρος μὲ πυκνότητα 35.94 μόνον.

Η ΑΝΑΛΟΓΙΑ ΑΡΡΕΝΩΝ ΚΑΙ ΘΗΛΕΩΝ

"Ἐν δεύτερον στοιχεῖον ἀξιοσημείωτον ἐπίσης, ἀλλὰ καὶ δυνάμενον νὰ προκαλέσῃ συγκίνησιν εἰδικῶς μεταξὺ τοῦ ὡραίου φύλου, εἶναι ἡ αὔξησις τῶν ἀρρένων.

Ἡ ἀπογοητευτικὴ διαπίστωσις ποὺ ἔγινε γίνῃ κατὰ τὴν ἀπογραφὴν τοῦ 1928, σύμφωνα μὲ τὴν ὁποίαν αἱ γυναῖκες ἦσαν περισσότεραι τῶν ἀνδρῶν, εἰς 1000 γυναῖκας ἀντιστοιχοῦσαν 983.31 ἄρρενες, μετεβάλλεται κάπως μὲ τὴν δοσθεῖσαν τοῦ Θεοῦ, συνεργουσῶν θέσεται καὶ αὐτῶν τῶν ἰδίων! Ἔτσι ἐνῷ τὸ 1928 οἱ ἄρρενες ἦσαν ἐν συνόλῳ 3.076.235 αἱ δὲ θήλειες 3.128.449, τὸ 1933 τὴξήθησαν οἱ μὲν ἄρρενες εἰς 3.306.170, αἱ δὲ θήλειες εἰς 3.324.170.

Δηλαδὴ οἱ πρῶτοι τὴξήθησαν κατὰ 44,000, ἐνῷ αἱ θήλειες μόνον κατὰ 37,880. Ἐυνοεῖται δέβαια ὅτι ἡ μεγαλυτέρα ἀναλογία τοῦ ποσοστοῦ τῶν γυναικῶν ἐπὶ τῶν ἀνδρῶν δὲν εἶνε ἡ ἰδία εἰς ὁλόκληρον τὴν χώραν, ἀλλὰ παρουσιάζει διαφορᾷς εἰς τὰ διάφορα τμήματα τοῦ κράτους. Εἰς τὴν Δυκὴν Θρᾴκὴν κὴν αἴφνης εἶναι ἀνώτερος, δηλαδὴ οἱ ἄρρενες εἶναι περισσότεροι τῶν θηλέων (1040 ἐπὶ 1000 θηλέων). Τὸ μεγαλυτερον... κακὸν παρουσιάζεται εἰς τὰ νησιὰ τοῦ Αἰγαίου, ὅπου ἐπὶ 1000 θηλέων ἀναλογοῦν μόνον 902 ἄνδρες.

Γενικότερα ἡ ἀναλογία ἀρρένων ἐπὶ τῶν θηλέων εἶναι πολὺ μικροτέρα μεταξὺ τοῦ ἀγροτικοῦ πληθυσμοῦ, πράγμα ποὺ ἐξηγεῖται ἀπὸ τὸ φεῦμα τῆς ἀσυμμ λίας. Εἶναι γνωστὸν πράγματι ὅτι οἱ ἄνδρες ἐγκαταλείπουν ἐὐκολότερα ἀπὸ τὰς γυναῖκας τὰ χωρᾴα, τρεπομένοι εἰς τὰς πόλεις. Τὸ δυστύχημα διὰ τὸ ὡραῖον φῦλον εἶναι ὅτι οἱ ἄνδρες, ἐνῷ κατὰ βάσιν ὀλιγώτεροι τῶν γυναικῶν, ἐπὶ πλέον... ξεκλήρίζονται καὶ εἰς μεγαλυτέραν κλίμακα. Πράγματι ἐξ ἑνὸς στατιστικὴν τ